

Pancera Feliksa

Dzielnice: Białoleka

Osiedla: Tarchomin

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1979

Opis

Feliks Ludwik Pancer (1798-1851) inżynier budownictwa lądowego oraz wodnego, oficer Korpusu Inżynierów Królestwa Polskiego. Wywodził się ze szlacheckiej rodziny osiadłej w podostrowieckim Bodzechowie. Kształcił się w Wąchocku i Krakowie, gdzie w 1815 roku rozpoczął studia filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Po trzech latach wstąpił jednak do wojska, gdzie zajął się pracami kartograficznymi - sporządzał mapy Warszawy i okolic, za co po dwóch latach podniesiony został do rangi podporucznika. Wówczas to rozpoczął nadzór nad pracami technicznymi w twierdzy Modlin, samodzielnie projektując różne typy żeliwnych mostów łukowych. Swój pierwszy drewniany most zwodzony postawił w latach 1825-26 na Narwi, łącząc twierdzę z Kępą Szwedzką. Tuż przed wybuchem powstania listopadowego był wykładowcą architektury, budownictwa i mechaniki praktycznej w Warszawskiej Szkole Aplikacyjnej Artylerii i Inżynierów. Nie był zaangażowany w bezpośrednią walkę - pracował w Komisji Rządowej Finansów a po upadku zrywu znalazł się w Radzie Budowlanej Królestwa Polskiego. W 1838 roku zaprojektował niezrealizowany nigdy wodociąg warszawski, a później zbudował zjazd z placu Zamkowego do Wisły zwany Nowym Zjazdem lub - popularniej - wiaduktem Pancera, otwarty oficjalnie 24 X 1846 roku. Znajdował się on u wylotu ulicy Bednarskiej, składał się z siedmiu arkad łączących nasypy, nad którymi biegł dojazd do mostu łyżwowego przez Wisłę. Ciekawostką był fakt, że późną jesienią wiadukt ten był rozbierany a ponownie stawiano go wczesną wiosną. W pełni wykorzystany został dopiero przez Stanisława Kierbedzia podczas budowy jego mostu, zniknął z krajobrazu Warszawy w czasie budowy trasy W-Z w 1948 roku. Pod koniec życia zajmował się regulacją Wisły na odcinku Wisły od stolicy do Modlina. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 2, rząd IV, miejsce 11/13 (grób brata, bez imiennego napisu).

Upamiętniony:

Tablice na ścianie pod wiaduktem Trasy W-Z (wmurowane w roku 1949 i 1983).

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla Tarchomin. Powstały od 1979 do końca lat 80 wg proj. Jerzego Androsiuka dla 30.000 osób.

Nr 3: Przedszkole nr 65 z oddziałami integracyjnymi. Budynek stanął tu w 1992 dla szkoły podstawowej, ale prośby mieszkańców pozwoliły zmienić przeznaczenie budynku na przedszkole. Szkołę przeniesiono w 2000 roku na ul. Strumykową i zaadaptowano pomieszczenia. Przeniesiono tu przedszkole działające do tej pory od 1989 na tyłach budynku Pancera 8. Pierwszych przedszkolaków przyjęto 01.10.2001. Jest tu w związku z tym duża sala gimnastyczna, sala sensoryczna i hol na spotkania i uroczystości. Uczęszcza tu ok. 120 dzieci w 5 oddziałach (3 integracyjne). W 2004 utworzono tu plac zabaw na terenie przedszkolnego ogródka. Działają tu kluby Absolwenta i Rodzica.

Nr 8: Oddziały zamiejscowe Przedszkola nr 65. Przedszkole działało tu od 1989 w zaadaptowanych pomieszczeniach na tyłach budynku. W 2001 przedszkole przeniesiono na Pancera 3, do starej szkoły podstawowej, a tu zostały tylko oddziały zamiejscowe na 75 dzieci.

Nr 10: Ośrodek Integracyjno-Rehabilitacyjny Krasnal.

Data nadania nazwy: 1979.01.31
